

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătinându-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cisdădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesc abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cu 1-a Octomvrie v. 1888

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile rămân și pentru actualul format tot cele de până acum și sunt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în monarhie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány* — *Post-Amweisung*.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual prelungă localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fașile, în cari li s'a trimis diarul până acum.

Administrațiunea diarului „Tribuna“.

Sibiu, 6 Octomvrie st. v.

Dela bucuria pentru „Vulturul Negru“ a lui Tisza până la mahnirea pentru numirea de ministru a lui Schönborn n'a fost decât un pas.

Ce se-i faci? Poesia populară a Românilor cântă:

După nor vine senin,
După dulceată venin!

Norul a fost pentru Taaffe, că n'a primit distincțiuni. La venit însă seninul în numirea lui Schönborn în cabinetul seu. Dulceată a fost pentru Tisza distincțiunea. Însă după dulceată a urmat, precum se vede, veninul antidualistic al nou numitului Schönborn.

Și schimbarea aceasta a sceneriilor, care a variat între „nor“ și „senin“ și între „dulceată“ și „venin“, a fost foarte repentină; în timp de vre-o câteva zile.

Câtă mândrie nu puteai ceti din foile maghiare pentru distincțiunea lui Tisza și pentru „demonstrativă“ trecere cu vederea a ministrului Taaffe! Nu. Era hotărât, se înțelege că înaintea politicilor maghiari, că ministrul maghiar este unicul erou politic și printrînsul

numai influența maghiară normativă în politica internă și externă a monarhiei austro-ungare.

Taaffe cu majoritatea lui, din așa numita Cislaitanie, era o nulă politică. Mai multe diare maghiare și maghiaroane seriau chiar, că Taaffe are să se retragă și să dispară din arena populiștilor.

Vănușă a fost scurtă. Nu scim cât de lungă are să fie căința. Taaffe nu numai că nu a dispărut din arena politică, ci s'a întărit în pozițiunea sa și s'a întărit cu elemente, la a căror privire politicii maghiari fac nisce fețe, de 'ți-se pare că toți au mere acre în gură.

Ca să nu se creadă, că sîntem subiectivi în aprețierea efectului în urma întăririi cabinetului lui Taaffe în Cislaitania, ne provocăm la primul dintre oficioșii guvernului unguresc, la „Pester Lloyd“, și la extremul din opozițiunea maghiară, la „Egyetértés“.

Cel dintăiu, ca de obicei, când este necăjit și amărit până în adîncul sufletului de ceva, devine „vițelos“. Serie despre „împodobirea ministrului lui Taaffe“, se înțelege cu bărbăți a Schönborn și după aceea curînd 'i-se găta umorul și începe cu amenințări. Serie adecă, că „sînt semne de întemeierea unui sistem, care pe Ungaria o provoacă direct a se apăra“. „Noi vom fi siliți, serie mai departe „Pester Lloyd“, la inevitabilă apărare, îndată-ce condițiunile pentru tranșacțiune pe basa dreptului public vor deveni fragile. Ori că ne succede a respinge atentatul sau că ne retragem la acea formă a dreptului public, prin care afară de Monarch alteea nu mai avem comun cu Austria“.

Opoziționalul „Egyetértés“ pare a fi și mai „curagios“ decât colegul seu guvernamental. Face alusiuni la influența maghiară, prin care „cabinetul ofensiv“ al lui Taaffe are să cadă, cum a căzut cabinetul lui Hohenwart, fiindcă „noi (Maghiarii) nu vom suferi, ca conștagiul reacțiunii să se transpoarte pe teritoriul nostru natal, consacrat libertății (!)“.

Amîndouă diarele se unesc într-a amenința. Cum amenință acestea, amenință și celelalte diare maghiare și maghiaroane. Prin amenințare însă constatează frica de primejdie.

Noi o scim aceasta din experiență. Ear' că nu ne înșelăm în experiența noastră, ne dovedesc fețele.

Adevărat, că Schönborn, cu care s'a premenit cabinetul lui Taaffe, nu este un adorator al sistemului dualistic. Într-o foaie volantă, scriind despre dualism, îl parodează, ducînd toate dintr'însul *ad absurdum* și compătîmind pe militarii, care sînt nevoiți a saluta pe „pretorianii lui Kossuth“ (honveđi) ca pe nisce camerași.

Este însă cu toate acestea comic, că oamenilor, care înainte cu vre-o câteva zile compătîmiau pe Taaffe pentru puțină trecere ce o are în sferele mai înalte, li se furnică pelea la auzul unui nume și îndată își iau refugiul la amenințări.

Dar' drepti să fim! Au toată dreptatea ca frică să le fie. Este conșciența cea rea, care îi face să tremure la cea mai mică mișcare de frunze. Ei strigă amenințînd cu Ungaria, cum face „P. Lloyd“. Conșciența însă le spune, că din complexul acela de popoare de pe teritoriul, care se numesc Ungaria, lipsește Românii, Sașii, Sîrbii, Croații, Slovaci, Rutenii, și când ne-am pune să cernem cu sîta cea deasă, chiar și Maghiarii. Ei ne sparie cu perderea libertății, în locul cărei ni se pune în vedere reacțiunea. Sciu însă prea bine, că reacțiunea nu poate fi mai rea ca libertatea, cu care a fericit mai ales guvernul actual țerile unguresci în era cea nouă „constituțională“, în care încă ne aflăm.

La conșciența cea rea însă nu au contribuit nici Românii, nici Sașii, nici Sîrbii etc., ci aceia, care cu ori-ce ocaziune au ignorat, au infestat pe popoarele surori. Pe popoarele, care din toată inima ar fi dat concursul să conluere la prosperarea patriei, așa cum Dumneșeu a lăsat-o și nu cum politicii maghiari vreau să o slutească.

Din cele de mai sus ori-ce om ne preocupat va vedea, că noi nu ne putem bucura de reacțiunea, pe care diarele maghiare ni-o pun în perspectivă. Pentru noi în cele din urmă „reacțiunea“ ar putea fi tocmai de atîta valoare, de câtă a fost „libertatea“ ce sîntem avisați că avem să o perdem. În care cas n'avem nici să perdem, nici să câștigăm. Ear' omul, când n'are nici să peardă, nici să câș-

tige, nu devine dispus la bucurie. Mai curînd am putea să ne întristăm, pentru-că au trecut două decenii și din munții de aur ce ni se promiteau, că are să ni-i aducă era constituțională, ne pomenim națiunile nemaghiare cu încercări de desnaționalizare în linia primă, cu datorii până preste urechi, plus cu o administrațiune, pe care înșeși foile maghiare, înșeși bărbaii politici maghiari o califică de *asiatică*, în linia a doua. Nu scim, dacă Schönborn va aduce în adevăr veninul reacțiunii în monarchia austro-ungară.

Dacă s'ar întempla să-l aducă, vina a cui ar putea să fie?

De sigur, că numai a vitejilor, care sciu sălta de bucurie când ved dulceata unei cruciulițe ca cea de pe peptul lui Tisza, care însă nu sciu câștiga inimile din pepturile concetățenilor, spre a le închea pe cele din urmă într'un scut nepătruns de ori-ce săgeată inimică.

Este un defect mare politic a nu scî câștiga inimile concetățenilor cu puterea în mână. Defectul acesta, dacă există, și mai ales la aceia, care conduc soarta unei țeri, e lucru firesc, se-și aibă și consecuențele sale. Nouă nu ne vine a crede, că Schönborn din cabinetul lui Taaffe are să aducă reacțiunea. Avem însă constatată împregiurarea, că aceia ce se credeau, că conduc destinele monarchiei întregi, după vre-o câteva zile sînt așa de firmi în puterea lor, încât din cauza unei persoane strigă: „Ajutor, că ne prăpădim!“

Apărătorii d-lui Cosma. Să veđi și să ne cređi. Abia s'a făcut prima cercetare în procesul nostru cu dl Partenie Cosma, mai este încă timp până la pertractarea finală, și au început deja pledoarele, care au să prepareze pe jurații maghiari din Cluj pentru rehabilitarea onorabilității d-lui Cosma, atacată, după-cum ăice, în foaia noastră.

N'avem ce ăice, este grozav de stăruitor și de îngrijat cinstitul director al „Albinei“, când este vorba de apărarea cinstei sale.

Ear' ca bun Român, ca fost president al comitetului național, ca cel mai activ membru al comitetului pentru literatura română și cultura poporului român, ca bărbat mare cu mari pretenții de conducător al națiunii și bisericei sale, este lucru mai mult ca natural, că n'are să ceară rehabilitarea dela opinia publică românească, nici n'are să fie apărat de diare românesci, ci de aceia, care într-o țeară constituțională, cum este Ungaria, singuri sînt

chemați a apăra pe cei atacați și a face dreptate în țeară.

Jurații maghiari din Cluj au să rehabiliteze pe dl Cosma. Bine. Foile guvernamentale maghiare au să prepareze pe jurați. Și mai bine. Nu opiniapublică românească, ci părerea guvernamentalilor vrea dl Cosma să-i fie favorabilă. Grozav de bine!

Și așa se întemplă, că cetim astăzi, în anul Domnului 1888, următoarea apologetică doioasă în coloanele reptilei tisza-iste, în organul EMKE-i, în faimosul „Kolozsvár“, care este un *preșen* prea cunoscut al înaintării Românilor:

„Ear' că întru-cât este opinie publică „Tribuna“ aceea, fie și numai între Români, arată acea împregiurare, că Partenie Cosma, care este un bărbat român foarte cu vađa (sincerile noastre felicitări! Red. „Trib.“) și nu un astfel de taiefuga, ca un Albini, un Slavici etc, care pe rînd fac pe redactorul și vin nu se scie de unde și se duc nu se scie unde — ci un bărbat folositor al poporului seu — așadară acesta a pîrit pe „Tribuna“ pentru vătămăre de onoare. Un Partenie Cosma plătesce mai mult ca toată „Tribuna“ cu toți soții ei de lucru. (Prețioși! Red. „Trib.“). Acest element așadară este cel serios (teribil de serios! Red. „Trib.“), cel onorabil (grozav de onorabil! Red. „Trib.“), care este chemat să alcătuească la noi opinia publică românească (cu ajutorul lui „Kolozsvár“ și a *materialelor bune!* Redac. „Trib.“). Acesta se ține astăzi departe de diaristica română (pentru aceea cu atât mai aproape de cea maghiară! Red. „Trib.“) și acesta este silit să-și apere onoarea contra transgresiunilor presei române conduse de băieți, care vin și se duc.

„Europa sigur nu va asculta ce spune un Cașolanu și ce spune un Albini, căci acestia totdeauna așa vor vorbi, cum le va porunci Manole al „societății pe acții“.

„De altmintelea cu ocaziunea procesului de presă ni se dă ocaziune a privi în societatea românească, care atîta se laudă, că este una în faptă și una în gîndire!“

După-cum se vede, ni se dă ocaziune și înainte de proces a arunca câte o privire în societatea românească și a ne convinge, cine și pentru-ce are interes să se poată constata în coloanele lui „Kolozsvár“, că societatea românească nu este una în fapte și în gîndire.

Congresul național-bisericesc gr-or.

(Raport special al „Tribunei“)

Sibiu, 6 Octomvrie v.

Sedinta a V-a dela 5/17 Octomvrie.

Sedinta se deschide la 10 oare înainte de amăzi.

După cetirea și autenticarea protocolului sedinței premergătoare se dă concediul cerut pe întreaga sesiune deputatului Petru Truța, ear' acordarea concediilor deputaților Adam Filip și Ilariu Duvlea se face pendentă

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Articularea numelor proprii.

(Urmare și fine.)

După firea limbii noastre acest atribut, deși se pune după numele de botez, e articulat. Dicem: Ioan al lui Petrea ori al Martei, Ioan cel mic, Ioan Lungul, Ioan Munteanul ori Ioan Ștefănescu.

De acest articol nu putem scăpa decât în cazul, când Ioan mai are și un alt nume și luăm pe acest al doilea nume drept însușire caracteristică, dicînd Ioan Arbore; Ioan Butuc, Ioan Creangă, Ioan Dumbrăvă.

Numele nu e articulat nici când e pus la al doilea loc: aceasta explică tendința de a nu articula nici calificativele luate drept nume.

Dumbrăvă, ca nume adevărat, rămâne nearticulat; Dumbrăveanu e însă articulat, fiindcă e calificativ: deoarece Dumbrăvă e nearticulat, Românul are tendința de a suprima articolul și la Dumbrăveanu. Astfel găsim mulți oameni, care își scriu numele Muntean, Abrudan, Câmpeanu ori Crișanu.

Suprimarea articolului se explică cu atât mai virtos când punem numele de familie nu după numele de botez, cum se cuvine în

limba noastră, ci înaintea lui, ceea-ce adeseori se face în listele alfabetice. Căci pus fiind înainte, calificativul ia în mod de tot pronunțat caracterul de nume și numele adevărat rămâne par'că un fel de calificativ. Astfel nu ne e deloc greu să dicem Alb Ioan, Brădean Teodor, Cîung Pavel, Dobresc Nicolae ori Lăzăresc Lăzăr.

E evident, că această suprimare a articolului este în graiul viu o rea deprindere, de care trebuie să se ferească tot omul, care ține să scrie și să vorbească corect.

Căci acest u rostit întreg, rămășița articolului, e pentru noi cu atât mai prețios, cu cât nume în limba noastră literară el este caracteristica numelor proprii.

Muntean, cîmpean, oltean, ardelean, ori vîlean sînt adiective întocmai ca lung ori scurt. Munteanul, cîmpeanul, olteanul, ardeleanul, vîleanul, lungul și scurtul sînt aceleași adiective devenite prin articulare substantive. Munteanu însă, Cîmpeanu, Olteanu, Ardeleanu, Vîleanu, Lungu și Scurtu sînt nume, numai nume și în special nume de oameni.

Ar fi o ușurință prea mare să lăpădăm pe acest u, care atât de bine ne ajută să precisăm numele. Nici că-l vom lăpăda însă, fiindcă avem mare trebuință de el.

Concluziune.

Cuprîndînd la un loc cele desfășurate, primim convingerea, că numele în limba ro-

mânească nu sînt articulate decât atunci, când vorba e să li se dea un înțeles calificativ, ear' atunci trebuie să fie articulate.

Dacă unui nume oarecare 'i-se dă ori nu înțeles calificativ, aceasta n'o putem afla decât din usul comun, la care trebuie să fim cu luare aminte și de care trebuie să ținem seamă, anume când e vorba de nume proprii mai mult ca ori-și-cînd.

Numele care sînt substantive luate drept nume, în genere n'au înțeles calificativ, nu sînt prin urmare articulate. Aceasta însă nu-i dă nimenuia dreptul de a suprima articolul, dacă-l găsește la vre-unul din ele. Căci multe nume de localități, ba chiar și multe nume de familie sînt articulate, deși sînt substantive.

Astfel avem în Ardeal un orașel Brad și un sat Bradu, și numai din usul comun putem afla cum e bine, căci bine e cum se ăice.

Cu atât mai puțin se cuvine să suprimăm articolul la nume, care sînt substantive cu înțeles calificativ ori poate chiar adiective luate drept nume. Acestea au în genere să fie articulate, deși pot să fie și ele nearticulate, și tot numai din usul comun putem afla, dacă sînt ori nu.

E foarte probabil, că numele ca Argatu, Butnaru, Croitoru, Dulgheru, Fieraru ori Goștinaru au să fie articulate, căci întocmai precum un om oacheș poate să se cheme Bălanu ori un bărbos Spănu, numele unui

om, care nu e arap, poate să fie Arapu ori al unui, care nu e pécurar, poate să fie Pécuraruru.

Articolul dela asemenea nume n'are în tot cazul să fie suprimat decât în virtutea usului comun.

Cînd ăicem însă „usul comun“ n'avem să înțelegem ori-și-ce vorbă prinsă din sbor.

Influența franceză a făcut în România din u cel românesc un o europenesc — astfel că nume ca Brădeanu, Ionescu ori Bălanu, se scriau Bratiano, Ionesco ori Balano. Ba s'a făcut din Bălu chiar Bellio. Aceasta de dragul străinilor, cărora acel u atât de românesc le pare prea străin.

Tot astfel aici la noi influența germană și mai ales cea maghiară ne face să suprimăm pe u al nostru și să scriem Muntean, Câmpeanu ori Ardelean în loc de Munteanu, Câmpeanu și Ardeleanu.

E evident, că nu acesta e usul comun, de care avem să ținem seamă.

Sînt nume ca Aldan, Alăman, Bogdan, Coman, Comarnic, Caraiman, Crainic ori Roman, pe care Românii nici odată nu le articulează, deși ele seamănă cu numele, cărora li se cuvine acel u la sfîrșit. Dacă ne dăm însă seamă, ne convingem, că nici n'au asemenea nume să fie articulate, cum n'au să fie articulate Ioan, Bran și Stan, cum n'are să fie articulat Maidan ori Vitan.

Deși nu rezonază, Românul, care e ferit de înfrîuriri străine, are totdeauna sentimentul limbii noastre și ne greșese nici odată: pe el avem să-l consultăm, cînd sîntem în nedumeriri, dacă un nume oarecare are ori nu să fie articulat. I. Slavici.

Găzdărița.

— Narațiune. —

De F. M. Dostoievsky.

Traducere de Gil.

(Urmare.)

— „Veđi d-ta, se ăice, că omul acesta a fost odinioară foarte avut. El a fost negustor, cum vei fi avut probabil privilegiu să o auzi deja. Nenorociri diferite îl ajunseră și el sărăci. Mai multe corăbii încărcate 'i-se cufundară; fabrica, încreștă conducerii unei rudeni iubite, îi arse, ear', așa se ăice, închipuesce-ți! rudenia își află moartea în flăcări. Concedi, că este o pierdere oribilă! Cum o luă el? Ei, el cădu într-o dispoziție vrednică de plîns. Era de temut, că își va perde mințile. Și în realitate el se purtă față cu un alt negustor, asemenea proprietar de corăbii pe Volga, atât de neobișnuit, încât abia mai rămase îndoeală de scălcirea lui spirituală. De altfel mai interveni o altă întemplare deosebită, gravă, dezastruoasă, care nu se poate explica decât din o ursită înrîntăită prin influențe inimice.“

dela verificarea lor. Mai departe se predau comisiunii verificatoare următoarele exhibite ce le prezentă prezidiul: Credenționalul deputatului G. Popp, cererea deputatului George Popovici, de a fi verificat fără credențional, și cererea deputatului Pompiliu Piposiu, de a verifica pe deputatul congresual Ioan Slavici și fără credențional, pe care l'a pierdut cu privilegiul mutării lui dela Sibiu în temnițele din Vaf, și a i-se acorda un concediu pe întreaga sesiune congresuală.

V. Mangra însuși următoarea propunere:

„Considerând, că §. 32 din „Statutul organic” nu precizează cine poate fi și cine nu poate fi alegibil din statul protopresbiterial;

„considerând, că „Statutul organic” nu precizează, dacă membrii scaunului protopresbiterial aleși prin sinodul protopresbiterial au să fie întârșiți din partea episcopului diecesan;

„de asemenea considerând, că §. 57 din „Statutul organic” nu cuprinde dispozițiuni analoge §-lui 19 al statutului în privința impedimentelor de consanginitate și afinitate pentru membrii comitetului protopresbiterial;

„considerând, că în aplicare acesti §§-i se interpretează în diferite moduri, după vederile diferitelor consistoare eparchiale; în fine

„considerând, că dreptul, de a interpreta §§. „Statutului organic” de înțeles dubios, compete congresului:

„Măritul congres să însărcineze comisiunea organizatoare cu compunerea unui proiect de conclud, care să cuprindă interpretarea corectă a §§-lor 32 și 57 din „Statutul organic”.

Propunerea aceasta se predă comisiunii organizatoare.

Punându-se la ordinea zilei raportul comisiunii organizatoare, aceea referă asupra raportului general al consistoriului metropolitan plenar. La dorința congresului, raportul comisiunii, deputatul Constantin Rădulescu, cetese întreg raportul consistoriului metropolitan, care se primesc drept basă pentru desbaterea specială și se alătură la protocol.

Nefind raportul tipărit, numai prea puține lucruri ne-am putut înșămna după cetirea fluentă a raportului. Drept dovezi despre activitatea consistoriului servesc netăgăduit și cifrele despre actele întrate și rezolvate ale dozebitelor senate consistoriale.

Astfel dintre 626 exhibite, 21 sunt presidiale, 177 plene, 159 bisericesti, 58 școlare, 130 episcopesci, 12 congresuale, 13 ale sinodului arhieresc și 21 ale delegațiunii congresuale pentru despărțirea ierarhică a comunelor mixte. Dintre acestea, 58 buc. sunt neresoluite.

Trecându-se la desbaterea specială, mai multă discuție a produs propunerea comisiunii organizatoare în privința relațiilor delegațiunii congresuale despre activitatea ei.

Părintele Metropolit Miron, care a pre-dat prezidiul părintelui episcop Popasu, observă, că afacerile despărțirii s'au desvoltat într'atâtă, că acum nu ar mai fi lipsă de acea delegațiune. Episcopul Mețian propune față cu propunerea comisiunii, ca să se delege cauzele de desfacere la competența fiecărei diecese. Diecesa Caransebeșului să desfacă pe ale sale, diecesa Aradului eără pe ale sale. Lengher, din punct de vedere formal, nu ar fi pentru despărțirea afacerilor, căci delegațiunea este un organ instituit de congres. Ar aștepta însă, ca înșiși delegațiunea să raporteze consistoriului, că în forma, care există, nu mai poate duce în deplinire misiunea ce o are, apoi pe baza acestuia să vină consistoriul metropolitan cu o propunere. Dr. I. Gall admite, că unele procese de desfacere sunt

rezolvate, dar unele sunt încă în curs și a fost bine, că conducerea proceselor a fost concentrată, pentru-că au trebuit să se stabilească principiile. Au fost multe cestiuni grele. Acestea acum toate sunt delegate. În procesele acestea este acel pericol, că ele nu se pot înol. Dacă s'ar delega afacerile în competența eparchiilor respective, advocații ar trebui să se adreseze pentru adunarea documentelor la președintele delegațiunii, acesta eără la episcopi, și așa s'ar îngrușna lucrul. Propune deci, ca să se aleagă în privința aceasta o comisiune specială, care să aducă lucrurile în curat. După Hamzea vorbesc N. Popea și expune, că obiectul acesta este ușor de cuprins, lucrul este clar și nu se poate ca congresul să nu se mai ocupe de el. Metropolia trebuie să se intereseze de cestiunea aceasta, pentru-că sunt atâtea și atâtea mii de suflete românești, care stau sub jurisdicțiune străină, și e trist, că comunele bisericești românești se află încă și acum sub jurisdicțiune străină. Dreptul congresului, de a se interesa de afacerea aceasta, nu se poate nega, de aceea primesc propunerea comisiunii.

După-ce mai vorbesc la acest obiect P. Deseanu, precum și Bartolomeiu pentru propunerea lui Gall, eără Rădulescu într-o susținerea propunerii comisiunii, se primesc propunerea lui Gall.

Celelalte puncte din raportul consistorial, cu puține modificări, s'au luat spre știință, eără față cu membrii răposai ai consistoriului metropolitan, N. Andreievici, Iacob Bologa și Dr. N. Pop, congresul și-a exprimat condolența prin sculare.

Urmând alegerea comisiunii speciale propuse mai înainte de Dr. Gall, în acea comisiune se aleg deputații: Crăciunescu, Hamzea, M. Popovici, cav. de Puscaru, Dr. Ios. Gall, Dr. Alexandru Mocioni, V. Babeș și Bartolomeiu.

Privitor la scrisoarea consistoriului metropolitan, prin care se face cunoscut, că ministrul nu a eliberat preoțimea română gr-orientală dela lucrurile publice, comisiunea organizatoare propune: congresul cu părere de reu ia la cunoștință hotărârea ministrului, eără consistoriul metropolitan se îndrumă la înainta afacerea dietei ungare, care chiar în sesiunea actuală se va ocupa cu un proiect de lege în privința așa numitelor robote. La propunerea părintelui metropolit, propunerea comisiunii se primesc fără exprimarea regretului.

Comisiunea organizatoare mai raportează apoi prin raportul ei P. Nemeș în privința rescriptului ministerial despre numirea comunelor în limba maghiară în corespondențele organelor bisericesti cu alte organe publice și propune, că, deoarece între actualele împregiurări, ministrul tot nu-și va schimba părerea, consistoriul metropolitan să iee deocamdată dispozițiunile cele mai convenabile în această privință, eără la timp oportun să revină asupra obiectului.

Se primește. În sfârșit tot comisiunea organizatoare raportează prin raportul ei Partenie Cosma asupra proiectului de regulament pentru procedura la alegerea de protopresbiteri.

Deoarece proiectul din cestiune s'a tipărit și s'a distribuit între deputații congresuali, se privește de cetiți și se primește drept basă pentru desbaterea specială. La alt loc îl reproducem și noi în tot cuprinsul seu.

Trecându-se la desbaterea specială a acestui regulament, titlul și §-ul 1. se primește fără desbatere. §-ul 2. a produs însă o discuțiune mai lungă, la care au participat depu-

tații R. Patița, părintele metropolit, Stănescu, Desseanu, Lengher, Sorrescu, Hamzea și Dr. Ilar. Puscaru. Propuneri ce se abat dela propunerea comisiunii au făcut numai R. Patița și Stănescu. R. Patița a propus adecă, ca la alegerea de protopresbiteri să nu participe și deputați aleși, care nu aparțin protopopiatului respectiv.

Stănescu, printr'un discurs frumos își motivează apoi următoarea propunere:

„Deoarece „Statutul organic” tocmai referitor la alegerea de protopresbiteri dispune principii generale numai, fără de a precisa și toate amănuntele, de unde s'a observat și se observă tot mereu, că în practică se fac dispozițiuni și divergențe supărătoare pentru credincioși, așa de exemplu în cestiunea atinsă de condeputatul Patița, dar regulată deja de congres în 1886, — dacă adecă cineva neapărinător de tractul unui protopresbiterat poate sau nu fi membru în sinodul protopopesc electoral? — Așa mai cu seamă: cum are să se procedă în cazul, unde alesul protopresbiter are să fie totodată și parochul ales al unei parochii din centru? — Și considerând, că tocmai acum este în lucrare un regulament pentru o asemenea procedură, care dacă ar avé menirea să stabilească un procedeu uniform, care însă numai în acel mod ar atinge scopul, când de o parte ar cuprinde toate conclusele congresului în această materie, eără de altă parte s'ar ocupa și de cestiunile pendente; însă considerând, că §-ul 2., precum el ni se prezintă de comisiune, nici nu cuprinde conclusele deja luate de congres în anii de mai înainte, nici nu se ocupă cu regularea mai multumitoare a dreptului de alege a parochienilor cu protopop-paroch în centru, oarecumva de după analogia procedurii la alegerea metropolitului-archiepiscop propun: ca prelângă îndigetarea acestor principii de explicare și executivă, §. 2. să se relege comisiunii pentru chibzuire și prelucrare din nou.”

Punându-se propunerile la vot, se primește propunerea comisiunii organizatoare.

Fiind timpul înaintat, ședința se ridică la 2 oare d. a., anunțându-se proxima ședință pe ziua următoare la 10 oare înainte de amădi. La ordinea zilei: Continuarea desbaterii speciale a regulamentului pentru alegerea de protopresbiteri.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI”.

Cehalul-român, Selagiu, în Octomvrie 1888.

Dacă nicăiri sub coroana Sfântului Stefan nu mai înceată Maghiarii în zelul lor patriotic cu uneltirile și machinațiunile lor, de ce atunci se încete în Selagiu? Dacă pe tot locul în această monarhie are să suferă poporul român multe batjocuri, violențe și nedreptăți dela puternicii țării, de ce atunci se nu suferă și Românii din Selagiu? Și dacă bravul conredactor al „Gazetei Transilvaniei” a suferit deja, iubitul nostru Slavici acum suferă, ilustrului bărbat român Doda acum i-se deschide temnița, binecunoscutului Dr. Lucaci nu preste mult i-se va face judecată, eără lui Albu acum i-se gată loc în temniță pentru cauza română, pentru una și aceeași cauză națională și pentru-că au spus ce este idealul nostru național, de ce atunci se nu suferă câte o nedreptăție, câte o batjocură, și poporul român din Selagiu sau de ce nu și conducătorii, preoții și învățătorii aceia? Și dacă în contra multelor injurii nicăiri în a-

ceastă țeară Românul nu-și ridică nici glasul seu măcar, de ce atunci în Selagiu?

Spre convingerea marelui public român servească aici deocamdată numai următoarele:

Se redactează aici în Selagiu în opidul Tășnad o foaie ungurească săptămânală intitulată „Tasnád”, care de doi ani încoace, de când adecă a apărut, nu mai înceată cu batjocurile, înfruntările și atacurile adresate inteligenței, preoților și învățătorilor români din giurul Tășnadului, strigând ca după lup după ei, că de ce sunt Români și nu Unguri, de ce nu scriu și vorbesc în limba maghiară, eără care vorbesc și scriu, de ce nu știu pe deplin ortografia și altele de acestea.

Îmi veni nu de mult în mână un număr din „Tasnád” și, cugetând, că o să găsească ceva bun, ceva folositor în ea, o cetii; mare îmi fu mirarea însă când am observat, că aici această foaie nu-și începe în pele, ci alarmează lumea și țeara cu strigătele ei adresate Românilor inteligenți din giurul Tășnadului, că pentru-ce nu învață limba „puternicilor țării?” Involuntar mi-se ivi un suris pe buze, aducându-mi aminte atunci de ceea ce a dis strămoșul Horațiu: „*Parturientur montes et nascitur ridiculus mus*”; pentru-că e de însemnat, că redactorul acelei reviste este încă așa dîcend un copil, un băiat, învățătorul romano-catholic din Tășnad, nici mai mult, nici mai puțin, care are vre-o 2—3 clase gimnasiale și 3 ani de preparandie, și „*Ecce Redactor!*”

Dar se nu mă abat dela obiect! Redactorul, chiar și în acest număr, în un articol își bate joc de învățătorul popular român din Tășnad, înfruntându-l și muștrându-l întâiu pentru-că nu posedă pe deplin limba maghiară, pentru-că a comis în rugarea adresată preturii de aici nisece erori ortografice și altele de acestea! Dar oare cum a ajuns acea rugare în mâinile redactorului „Tasnád”-ului? Se vede însă, că așa se țin secretele oficiale!

De aci încolo nu odată am cetit câte o batjocură, câte o observațiune sarcastică ori înfruntare îndreptată inteligenților de pe lîngă Tășnad, cauzând o foarte bună petrecere și plăcut ris prin unele ca acestea „domnilor” din Tășnad și giur, recomandându-l în fine pe respectivul învățător atențiunii inspectorului școlar prin aceste cuvinte: *Ajánljuk e derék néptanító a tanfelügyelő ur figyelmébe!* Szerk. (Recomandăm pe acest brav învățător popular atenției d-lui inspector școlar! Red.)

Și apoi despre una ca asta încă și o foaie serioasă ca „Budapesti Hirlap” ia notiță în unul din numerii sei!

În săptămânile trecute eără îmi veni în mână un număr din această cinstită foaie, în care dl redactor eără își varșă veninul asupra învățătorului din Dumuslău, care fu rugat din partea judelei comunale (Român) din Dumuslău, ca în o cauză să facă arătare preturii cercuale din Tășnad, fiindcă judele nu scie serie; însă, spre nenorocirea bietului învățător, n'a scris fără de nici o eroare ortografică, deci nici el n'a putut să fie trecut cu vederea de agerii ochi ai d-lui redactor al „Tasnád”-ului și, bătându-și joc în toată forma până la „*non plus ultra*”, redactorul în urmă citează întreaga arătare învăț., făcând la capăt acea modestă observare: „*Valjon ez a t. tanító ur is tanítja a magyar nyelvet iskolájában? Borzadunk gondolni is az eredményre!* Szerk.” (oare și acest domn învățător propune limba maghiară în școala sa? Ne îngrozim a și cugeta la succes! Red.) Îi răspund eu d-lui Rott Vilmos, redactorului „Tasnád”-ului, că nu propune în limba maghiară, fiind Dumuslăul e sat pur român, deci nu are nimenea lipsă de ea, nescind

nimenea limba lui Tahutum; și apoi precum fiecare națiune își are idealul seu, la realizarea căruia nu e de lipsă deloc o limbă străină, așa și noi Românii ne avem idealul nostru național, la ajungerea și realizarea căruia nu ne este deloc de lipsă limba maghiară, ci numai și numai a noastră!

Dar repet, că în tot lucrul mai curios îmi vine, cum ajung supliciile, arătările, adresate preturii la unghiile domnului redactor? Aceasta este o enigmă! Vătmatul.

CRONICĂ.

Numiri. Ministerul r. u. de justiție a numit pe subnotarul dela trib. r. din Alba-Iulia Geza László, de notar la acel trib., eără pe practicanul în drept Coloman Szőke l'a numit de subnotar la trib. r. din Sătmar.

Consiliu militar. Marți a avut loc în „Hofburg” un consiliu militar sub presidența Maiestății Sale Monarhului. Au luat parte la consiliu inspectorul de cavalerie, Archiducele Wilhelm, precum și Archiducele Albrecht.

Exundare. În urma ploilor săptămânicei acesteia au crescut apele riului Drava, au rupt stavilele și au eșit din alvie în mai multe locuri din comitatul Somogy. Vice-comitele acestui comitat a cerut pe cale telegrafică ajutor militar dela Pojon, de unde a și plecat un căpitan cu 100 feciori din regimentul de pioneri la locurile periclitare.

Incendiu de pădure. Dilele acestea au ars 8 jugere de pădure ale comunei Porumbacul-de-sus, în comitatul Sibiuului.

Furt de cămăși. Dintr'o grădină de sub promenadă i-s'au furat ieri unei splătorese 32 de schimburi. Cămășile erau erariale.

Teatrul de Curte din Viena. Prima reprezentație în noul teatru al Curții (Hofburgtheater) a avut loc în prezența împăratului, a regelui Milan, a principelui de Vales, a întregii familii imperiale, a demnitarilor Curții, a membrilor corpului diplomatic, a ministrilor, a reprezentanților autorităților, a directorilor teatrelor vieneze și străine etc. În prolog spiritul bătrânului teatru de Curte multumesc împăratului. Adunarea acelam pe împăratul cu entuziasm, aceeași orație frenetică, când la sfârșitul prologului actorii adunați pe scenă cântară imnul național. Reprezentația a fost strălucită. S'a admirat mult arhitectura noului edificiu.

Ministru plenipotențiar al României în Berlin a fost numit dl Ghica, membru în comisia dunăreană, în locul d-lui Vănav-Liteanu.

Cursurile la facultatea de științe din București se încep de astăzi, 18 Octomvrie.

Furtună. În una din nopțile trecute a fost o ploaie mare cu tunet în comuna Vărășci, în România, și a trăsnet o șiră cu snopi de orz ca de 50 clăi, arzând cu desăvîrșire împreună cu o altă șiră de 15 clăi orz, și după străințele puse de primarul comunal focul s'a localizat. Mai pe urmă a trăsnet o casă tot din acea comună, care însă nu s'a aprins; s'a stricat numai o icoană din casă. Pe urmă a trăsnet biserica din acea comună, unde a distrus un stâlp din biserică și stâlpul dela ușa altarului din dreapta, sfărâmând zidul în mai multe părți, fără însă de a se ivi incendiu.

Bani falsi în Franția. În săptămânile trecute s'au prins în Franția o mulțime de bilete false de câte 500 fr. Abia au dispărut acești bani falsificați și deja s'au ivit alții. Aproape prin întreg Parisul circulează bilete false de câte 100 fr., din norocire însă, hărta acestor bani fiind mai dură ca cea a banilor adevărați, ei se pot lesne cunoaște.

O miie de arestări. Se scrie din Roma, că autoritățile italiene dela Palermo au

— „Te rog vorbesc.”

— „Se dăce, că alungat de furie a atentat la viața unui negustor tinăr, pe care îl iubise foarte tare mai înainte. Fapta l'a surprins și pe dînsul astfel, încât voia să se sinucidă, cel puțin așa se vorbesc. Ce s'a ales din toată treaba nu știu; sigur e însă, că în decurs de mai mulți ani trebuia să împlinească un canon de pocăință. . . O, un om cuminte, vorbesc bine, e îndrăgnet și de tot șiret. Urmele vieții viforoase se ved încă în fața lui. Un om interesant! Și cât de cetit!”

— „Pare a ceti numai cărți bisericesti!”

— „Da, el este un mistic.”

— „Ce fel?”

— „Mistic! Numai să n'o audă nimenea! Ți-o spun în taină. Tot în taină îți spun, că a fost un timp oare-care supraveghiat. Omul acesta avea o înfrurire enormă asupra altora.”

— „Ce fel de înfrurire?”

— „Nu-ți vine să crezi. Sciu exemple. Un cornet tinăr, speranța unei familii înalte, fi zimbi în față, nu rise! Nu, fi zimbi numai odată în față. „De ce să riți? — dîse bătrânul necăjit. — În trei zile vei fi și tu așa!” Și își puse mâinile cruciș, însemnând astfel moartea.”

— „Și? Mai departe?”

— „Nu cutez să cred, vezi d-ta, dar se dăce, că profeția s'a împlinit. El are darul, Vasiliij Michailovici. . . D-ta zimbesci la narațiunea mea sinceră? Sciu, că d-ta ești mai lu-

minat decât mine; eu fi cred, el este un șarlatan. Pușchin amintesc ceva asemenea.”

— „Hm. Eu nu-ți contradic. D-ta îmi vei pute spune de sigur cine locuesce la dînsul.”

— „O ființă femeiască?”

— „Da, da.”

— „Eu cred, fîica.”

— „Fîica nu va fi.”

— „Ori soția?”

— „Curios.”

Tinărul se perd în gânduri. Iaroslav Iljici îl privia cu delicatețe; apoi își luă rămas bun dela dînsul.

Ordynow se simția atât de eșofat, încât abia își putea ridica picioarele. Cu greu se tîrîi câțiva pași până la casă. În curte îl întâlni eărăși sluga, care observase cum și-a luat Iaroslav Iljici ziua bună dela dînsul. Tinărul trecu fără de a-l băga în seamă. Pe trepte întâlni o figură mică bătrână cu ochii plecați, care venise tocmai din locuința lui Murin.

— „Doamne iartă-mi păcatele!” — borborosi omșorul, și într'aceea sărl cu elasticitatea unui dop la o parte.

— „Poate V'am lovit?”

— „Nu; multumesc foarte pentru atenție. . . O Doamne, Doamne!”

Ofțând, tușind și într'aceea grăind dîceri moralicesci, se rostogoli omșorul pe trepte

la vale. Era stăpânul casei, de care se spăriase așa sluga. Acum își aduse și Ordynow aminte, că s'a fost întâlnit cu dînsul la Murin, și anume în ziua, în care intrase în curtea.

El cădu pe patul ce l'a făcut ea din nou și eărăși încep să asculte. Audia chiar respirarea a doi oameni în chilă vecină. Încurând i-se părea că aude pe Catarina plângend cu suspin și apoi se auți ceva ca o rugăciune. El scia, că ea stă în genunchi înaintea icoanei sfînte, frângându-și mâinile. Cine e ea? Pentru cine se roagă? Ce suferință îi sfășie inima? Pentru-ce o doare, ce o înfrică, de ce se revarsă în lacrimi atât de ferbinți și desnădăjduite? El își închise ochii. Un orologiu băti. Era tot mai târziu și mai târziu. Începuse a se întuneca.

Deodată i-se pără ca-și-când s'ar fi plecat dînsa eără asupra lui, ca-și-când l'ar privi cu ochii cei minunați de senini. Un fel de liniște solemnă ședea pe fața ei, zimbetul ei vorbia de o dragă promisiune, ea se răzima cu o simpatie atât de copilărească de umerii lui, încât din peptul lui slăbit răsbătă un suspin al bucuriei: Ea voia să-și dăce ceva, ea îl încredința de ceva. . . , pofitor, beu el aerul încălzit de resufflarea ei aproape. . . și acum respiră tare și-și deschise ochii. Ea stătea înaintea lui, plecată preste fața lui, palidă, în lacrimi, tremurând de agitație, ea fi dîse ceva, îl rugă pentru ceva — el o ținea în brațele sale, ea tremura la peptul lui.

— „Ce îți e? Ce îți lipsesc?” — întrebă Ordynow.

Ea plânse lin și-și aplecă ochii.

— „Nu știu”, — dîse ea în fine cu o voce abia de audă, respirând greu și rostind anevoe cuvintele. „Cum am venit la tine, nu știu”. Și ea îl îmbrățișă mai vehement, îl sărută; ca desperată își acoperi apoi fața cu mâinile și cădu în genunchi. Când o ridică Ordynow și o aședă lîngă sine, fața ei ardea într'o completă roșeață, ochii ei se rugau de iertare și zimbetul ce i-l forță cu de-a sila pe buze părea că voește să frângă numai puterea unui sentiment nou.

— „Poate te-a înfricat un vis greu, biată copilă”, — dîse Ordynow, — poate te-a înspăimântat el. . . el fantasează și-i fără de conștiință. . . poate a grăit ceva ce tu nu trebuia să audă. . . Audă-ai ceva? Da?”

— „N'am dormit”, — răspuse Catarina; ea își suprîmă cu forța agitațiunea; — somn n'am avut de loc. Ea a tăcut, o singură dată mă chemase. Eu mersei la dînsul și îl îmbrăbătai; îmi era atât de teamă; el nu se trezi deloc și nu mă audă. Dumneșeu se-i ajute, căci suferă foarte! Jale amară mă cuprinse. Eu mă rugai neîncetat, neîncetat mă rugai. . . ascultă, — grăi ea deodată, — avut-ai o amoresă?”

— „Nu — înainte de tine nici una!”

— „Înainte de mine. . . Tu mă numesci amoresa ta?”

Ea îl privi cu mirare, voi să dăce ceva, dar tăcu și-și plecă fruntea, fața i-se roși cu încetul eărăși, ochii, încă umezi de lacrimi, îi schinteiau mai luminoși, o întrebare părea că atrîna deasupra buzelor ei.

— „Eu n'am să-ți fiu prima ta iubită. Nu, eu, — repetă dînsa, scuturându-și gânditoare capul; — ascultă ce îți voi spune, scumpul meu prieten: îmblăndesc-ți inima și nu mă înbi astfel, cum mă iubesci acum; îți va fi apoi mai ușor și tu vei avé în mine o soră iubitoare. Eu voi veni la tine când vei voi, te voi desmerda și nu va trebui să roșesc de cunoștința noastră. Când ai zăcut în frigurile cele grele, am stat două zile întregi lîngă tine. Recunoaște pe sora! Plângând pentru tine, m'am rugat înaintea Maicii Domnului, Mergi în toată lumea, o soră nu-ți vei afla. Cum te iubesc acum, voi să te iubesc totdeauna — totdeauna voi să te iubesc, pentru-că sufletul tău este atât de curat, atât de senin, atât de lucid; pentru-că inima mea s'a deschis din momentul dintăiu, în care te-am vădu. Dar ah, viața mea nu e a mea, nu e a mea! Dar primesc-o pe soriora, fi-ți mi tu mie frate, cuprinde-mă în inima ta, când mă va cutropi eărăși melancolia, acea boală urită: fi astfel, ca să nu trebească să roșesc, când viu la tine și șed toată noaptea cea lîngă lîngă tine.”

(Va urma.)

arestat și arestează oameni cu sutele atât în Palermo, cât și în impregiurini. Aceste arestări s'ar urca de la o mie. Nimic nu se știe încă despre cauzele acestei procedări. Se bănuiește, că s'ar fi descoperit vre-o conspirație politică.

Turcia și Italia. În privința demonstrațiilor antigermane din Roma s'a observat, că cenzura turcească curăță cu îngrijire toate scrierile nefavorabile Germaniei și că ea suprimase un pasagiul al unei depeși din Viena, care relata primirea rece făcută de publicul vienez împăratului Wilhelm. A autorizat din potrivă publicarea depeșilor din Roma, care relatau manifestațiunile antigermane. Se conchide de aici, că ura Porții în contra Italiei e mai tare decât amicitia sa pentru Germania.

Cea mai mică locomotivă din lume se va vedea la expoziția dela Paris. Această mașină cu vapor, fabricată de un mare artist mecanic, cântărește numai trei grame și are o înălțime de un centimetru și jumătate numai. Se compune din 180 de bucăți de metal. Constructorul muncese de doi ani la această lucrare. Mașina funcționează foarte bine cu cinci-șase jumătăți de chibrituri ca foc și cu 5—6 picături de apă. Mașina merge relativ foarte repede.

Proiectul de regulament

pentru procedura la alegerea de protopresbiter în metropolia gr.-or. din Ungaria și Ardeal.

§. 1.

Devenind un tract protopresbiterial vacant, consistorul eparchial are a se îngrijii, ca acela să se întregască definitiv cel mult în decursul unui an dela devenirea lui în vacanță.

§. 2.

Spre acest scop consistorul dispune înainte de toate întregirea numărului membrilor sinodului protopresbiterial electoral, cu considerarea la §. 40 din „Statutul organic”, după care acest sinod consistă din număr îndoit de membri, anume: în protopresbiteriatele, care numără peste 20.000 suflete, consistă din 24 membri clericali și 48 mireni; ear' în protopresbiteriatele, unde numărul sufletelor este mai mic de 20.000 suflete, sinodul electoral consistă din 16 membri clericali și 32 membri mireni.

§. 3.

Membrii ordinari ai sinoadelor protopresbiteriale aleși pe un period de trei ani se folosesc în decursul acestui period de mandatele lor și la alegerea de protopresbiter, formând o jumătate din membrii alegători; ear' cealaltă jumătate se alege *ad hoc*, adică numai pentru actul alegerii de protopresbiter.

§. 4.

Deodată cu alegerea membrilor *ad hoc* se poate efectui și alegerea membrilor ordinari în locurile, care prin moarte ori în alt mod vor fi devenit vacante; însă aceste alegeri supletoare ale membrilor ordinari au valoare numai pentru restul periodului sinodal, — ear' mandatele membrilor aleși *ad hoc* expiră cu intrarea alesului protopresbiter în activitate.

§. 5.

Toate alegerile de membri la sinodul electoral decurg după normele statorite pentru alegerea membrilor sinoadelor protopresbiteriale.

§. 6.

După ce s'au efectuit alegerile pentru sinodul protopresbiterial electoral, concernentul administrator protopresbiterial compune lista tuturor membrilor, separând pe cei ordinari de cei ce sunt aleși numai *ad hoc* și însemnând la fiecare: cercul electoral, categoria, adică dacă e preot sau mirean, caracterul, adică ocupațiunea sau starea civilă și în fine locuința cu numirea poștei ultime; lista aceasta apoi o subțerne numai decât la consistorul eparchial într'una cu protocoalele electorale ale nouilor membri sinodali.

§. 7.

Comitetul protopresbiterial sub presiul ordinar, eventual sub al unui comisar consistorial, compune concursul la postul vacant de protopresbiter și-l subțerne consistorului eparchial spre aprobare și publicare.

§. 8.

Convocarea comitetului protopresbiterial spre scopul atins în §. 7 se poate face pentru accelerarea agendelor încă înainte de a fi terminate toate alegerile pentru sinodul electoral.

§. 9.

În publicațiunea de concurs, care e de a se face în foaia destinată pentru publicările oficiale ale eparchiei, se expun și emolumentele legate de postul protopresbiterial, precum și calificațiunea normată prin „Statutul organic” și prin conclusele congresuale și sinodale, care se recere dela concurenți și care trebuie să fie documentată.

§. 10.

Termitul pentru darea concurselor e de a se pune astfel, ca acela să nu fie mai scurt de 30 de zile, dar' nici mai lung de 45 de zile computate dela prima publicare în foaia oficială.

§. 11.

Aspiranții la postul protopresbiterial se îndrumă în publicarea de concurs: ca concu-

sele lor instruite cu toate documentele necesare să se subțeară în terminul preclus la consistorul eparchial.

Suplicile înțrate după expirarea termenului nu se iau în considerare.

§. 12.

Concursurile înțrate, după ce se vor înregistra, se trec într'un conspect separat, provădut cu următoarele rubrici: 1. Nrul curent. 2. Datul prezent. 3. Numele, caracterul și locuința concurentului. 4. Anii etății. 5. Studiile pregătitoare afară de cele teologice. 6. Studiile speciale teologice. 7. Anii serviciului. 8. Observări recomandatoare. 9. Alte reflexiuni.

§. 13.

Pentru actul alegerii de protopresbiter consistorul denumește un comisar consistorial din cler, căruia după expirarea termenului de concurs îi transpune simplu toate concursurile înțrate într'una cu conspectul lor.

§. 14.

Comisarul consistorial înainte de toate convoacă comitetul protopresbiterial la locul central al tractului și cu acela constată calificațiunea concurenților, eventual expune la protocol motivele, pentru care unul sau altul din concurenți nu se află calificat.

§. 15.

Dacă după concursul publicat se află chiar și numai un concurent calificat, comisarul consistorial, cu considerarea la §. 42 din „Statutul organic”, convoacă cu 14 zile mai înainte sinodul protopresbiterial electoral la locul central al tractului, numind ziua și ora, în care se va începe actul sinodal.

§. 16.

Convocarea sinodului se face prin circular din partea comisarului consistorial. Acest circular se publică în foaia oficială și se trimite fiecărui deputat sub adresa proprie.

(Va urma.)

POSTA ULTIMĂ.

Königsberg, 17 Octomvrie nou. Încoronarea împăratului Wilhelm se dăce, că va avea loc la 18 Ianuarie 1889.

Roma, 17 Octomvrie n. Împăratul Wilhelm își va lua în persoană rămas bun dela Papa.

Neapol, 17 Octomvrie n. Ovațiunea poporului pentru împăratul Wilhelm și regele Umberto a ținut toată noaptea, ceea ce în Italia nu s'a întâmplat încă. Toată lumea poartă colorile germane. Pretutindenea se ved placate cu inscripția: „Să trăiască tripla alianță!”

Castellu-mare, 17 Octomvrie n. La slobodirea în apă a năii „Re Umberto” au asistat 80.000 persoane. La ameași au intrat amândoi monarhii pe piața festivă între bubuitul tunurilor de pe corăbii, după care a avut loc slobodirea în apă fără nici un incident. Naia are dimensiuni colosale, 19.500 puteri de cal și o viteșă ne mai pomenită de 19 noduri. După terminarea ceremoniei s'au imbarcat monarhii și au plecat la revista flotei la Neapol. De acolo urmează vizitarea insulelor Capri, Ischia și a ruinelor dela Pompeii. Mâne seară este reînnoțirea la Roma.

Belgrad, 17 Faimele despre o pretinsă criză ministerială iminentă și despre demisionarea ministrului de externe Miiatovici sunt lipsite de orice basă.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Budapesta, 18 Octomvrie n. Tisza a prezentat camerei bugetul pro 1889. Cheltuielile ordinare sunt preliminate cu 328,931.877 florini, ear' venitele cu 340,690.166 fl., rămâne deci din speșele ordinare un excedent de 11,758.289 fl.

Cheltuielile transitorii sunt normate cu 4,177.743 florini, pentru investițiuni 12,794.370 fl., speșele comune extraordinare cu 8,670.245 florini; laolaltă 25,642.358 fl. Venitele transitorii sunt preliminate cu 6,561.988 fl., prin urmare deficitul cheltuielilor extraordinare este 19,080.370 fl., din care subtrăgându-se excedentul ordinărilor, bilanțul exercițiului întreg se încheie cu un deficit de 7,322.081 fl. Așadar deficitul este cu 5,121.036 fl. mai mic ca în bugetul preliminar pe anul 1888.

Viena, 18 Octomvrie n. Ambasadorul nostru la Vatican contele Paar este trecut la propria cerere în pensiu, conferindu-i-se marea cruce a ordinului Stului Stefan.

Madrid, 18 Octomvrie n. Starea sănătății lui S a g a s t a se îmbunătățește. E speranță, că va pute prezida astăzi consiliul ministerial, care ține ședință pentru terminarea crizei ministeriale. Faima, că împăratul Wilhelm are de gând să vină în Noemvrie la Madrid, e falsă.

Bibliografie.

A apărut în tipografia „Aurora” din Gherla:

Merinde dela școală sau învățături pentru popor, culese din ȧiarul unui școlar de Dr. George Popa.

Costa—Foru:

C. G. în București publică din săptămână câte un fascicul mic, formă de ȧiar, tractând cestiuni de politică. Titlul scrierii e „Scrisoarea săptămânei” și până acum au eșit 4 numeri. Cestiunile tractate sunt toate locale.

Extrase din foi bisericesci și școlastice.

Posturi vacante:

— Un post de învățător în Vucova, protopresbiteratul Jebelului, prelângă emolumentele următoare: salar în bani gata 113 fl. 25 cr. v. a., paușal de scris 4 fl., diurnele la conferențele învățătoresci 8 fl., pentru servitorul școlai 8 fl.; lemne 24 metri, din care are a se încălȧi și școala; 12.14 htl. grâu și 12.40 htl. cucuruz; curățir liber cu grădină de legumi de 1/2 juger; dela fiecare înmormântare 20 cr. Învățătorul este obligat a instrua școlarii în cântările bisericesci, apoi a purta toate agendele comunei bisericesci. — A se adresa până în 1 Noemvrie st. v. a. c. la oficiul protopresbiterial gr.-or. în Jebel.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitațiuni:

— 3 Ianuarie st. n. 1889 pământurile comunei Tohanul-vechi de către tribunalul reg. din Brașov.

— 3 Noemvrie st. n. a. c. imobilele lui Carol Heidendorf de către judecătoria cerc. din Mediaș.

— 14 Ianuarie st. n. 1889 imobilele minorului Ioan Ruja în Ghițe, 8 Noemvrie st. n. a. c. imobilele lui Stefan Vajda din Szent-György-Mező, de către tribunalul reg. din Rimaszombat.

— 10 Noemvrie st. n. a. c. imobilele lui Piada Kupuszarovits de către judecătoria cerc. din Vêrșet.

— 12 Noemvrie st. n. a. c. imobilele lui Emil Nicolacsits în Liget de către judecătoria cerc. din Ciacova.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile: — la rămasul după Alexandru Z. Csóka (din K. Ladány), văduva Sara Balogh (din Vêztôf). Mihail Földesi (din Vêztôf), la tribunalul reg. din Bichiș-Giula.

— la rămasul după Mihail Nagy (din Dányád) la tribunalul reg. din Sătmár-Nemetii;

— la rămasul după Susana Szabó și Geodeon Ijo (ambii din Ghioma) la tribunalul reg. din Bichiș-Giula;

— la rămasul după Martin Teutsch la tribunalul reg. din Brașov.

Posturi vacante:

— Un post de scriitor la judecătoria cerc. din Paks, cu salar de 500 fl. și 100 fl. rețut de curățir. — A se adresa în patru săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de practicant în drept cu diurnă la tribunalul reg. din Szegzárd. — A se adresa în patru săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de executor la judecătoria cerc. din Leva. — A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de jude la tribunalul reg. din Sighetul-Marmației. — A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

LOTERIE.

Tragerea din 17 Octomvrie st. n.

Brünn: 1 37 52 79 30.

Buletin meteorologic.

Sibiul, 18 Octomvrie, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 726.9)		Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
Observată	Diferența din proiecția			
726.1	+4.3	+9.0	+13.0 +8.5	N

Din feără, 16 Octomvrie, 7 oare dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcția	ȧria
Sătmár	770	+ 0.8	NO	2
Oradea-mare	769	+ 1.3	V	1
Cluj	769	+ 0.8	V	1
Orșova	768	+ 10.7	O	1
Timișoara	770	+ 8.0	NO	2
Arad	769	+ 3.6	NV	3
Panciova	767	+ 8.0	N	3

Sosiți în Sibiul.

La 18 Octomvrie n.

Hotel „Împăratul Romanilor”. Contele Bethlen din Cisnădie. Groza. Dr. Babeș din Budapesta.

Hotel „Meltzer”. Ștefan Velovan din Caransebeș. Wiesnovsky din Alba-Iulia. Ioan Brotea, preot. Contele Schweinitz, proprietar, Schiklos, ambii din Silesia. Hartl, major din Viena.

Hotel „Habermann”. Matei Tamaschisch din Cluj. Ioan Kiss, Anton Gal, respicenți din Budapesta.

Economie.

Furnizare. Camera comercială din Brașov a primit încredințare dela direcțiunea r. ung. a fabricii de mașini a căilor ferate r. u. de stat, precum și dela direcțiunea fabricii de fer și oțel dela Diosgyör, în privința furnizării materialului trebuincios pentru aceste două fabrici pe 1889. Cei interesați pot căuta informațiuni mai detaliate pe cale oficială la camera advocațială din Brașov.

Fabricațiunea artificială a tutunului. O nouă industrie americană: „La science pour tous” arată, că în America (Yanke) s'ar fi găsit mijlocul de a se face tutun cu hârtie veche. Modul de preparațiune este destul de simplu: se ia o foaie de hârtie și se macerează mai mult oare în o decoctiune de nicotină, — care nicotină, se obține ieftin făcând se fearbă tutun inferior în o mică cantitate de apă. — Mașini anume imprimă asupra pastei încă umede nervurile unei foi de tutun. Se reșucesce apoi în formă de țigară.

Coloare, aromă, nimic nu lipsește; unii merg până a spune, că acest tutun modern este de preferit celui vechiu! Să creadă cine vrea.

Greutatea grânelor și valoarea lor. Sub acest titlu „Economia Națională” scrie următoarele:

În ultimele două decenii comerțul a suferit schimbări radicale. Treptat cu cunoșcința mai aprofundată a compozițiunii și a calității materilor ce fac obiceul unei transacțiuni, comerțul și-a schimbat deprinderile, a căutat să introducă în aprețirea valorii mărfurilor factori mai constanți decât acei, pe care se baza mai înainte.

Comerțul cu cereale și în special cu grâne nu a rămas nici el pe loc.

De unde mai înainte grânele se vindeau numai după capacitate, astăzi se mai are în vedere și greutatea lor. În țările înaintate în cultură, cum este Franția, grânele nu se mai vând cu hectolitru, ci cu greutatea, cu suta de chlg.

Francezii au motive puternice pentru a lucra astfel.

În adevăr numeroasele cântăriri de grâne și cereale au dovedit, că sub același volum ele pot să prezente greutateți foarte diferite; așa spre exemplu s'a vădut, că greutatea grânelor poate să oscileze, după împregiurări, între 65 și între 85 de chlg. la hecl.

Pe de altă parte analiza chimică a demonstrat, că compozițiunea imediată centesimală a aceluiași fel de grâu, fie el ușor, fie greu, nu variază decât în limite foarte restrinse, însă și aceste diferențe sunt în favorul grânelor grele.

Așa grânele grele cuprind ceva mai mult amidon și mai mult gluten la sută, adică cuprind mai multă celuloză, care trece în țărțe.

Cu alte cuvinte, 100 chlg. grâu greu sau de bună calitate dau mai multă făină decât 100 chlg. grâu ușor sau șistav, aceasta însă dă mai multe țărțe.

Dacă la un singur hectolitru de grâu, după calitate, lui se poate obține cam 20 chlg. de făină mai mult sau mai puțin, era natural, ca comerțul onest să tindă a înlătura din daravere sale o basă atât de falsă, cum este capacitatea, fie hectolitru, fie banița, și să stabilească o unitate de măsură mai conformă cu realitatea și cu valoarea lucrurilor. În Franția, după-cum am amintit, s'a luat ca basă suta de chlg.

La noi, deși se păstrează încă în comerțul grânelor măsurile de capacitate, fie chila, fie hectolitru, cu toate acestea grânarii au în același timp în vedere și greutatea grâului în raport cu volumul. Relațiunile numeroase în exportul de cereale cu Englițera au făcut să se iee ca basă de aprețire a calității măsurile engleze, adică greutatea unui bushel (35.5 litre) în libre.

(Va urma.)

Prețul mărfurilor.

Piața din Timișoara, 15 Octomvrie. Prețurile cerealelor computate după maza metrică. Grâu fl. 7.— 7.10. Sécără fl. 4.60—4.70. Orz fl. 5.10—5.50. Ovêș mercantil fl. 4.20—4.30. Ovêș vânturat fl. 4.40—4.50. Meiu fl. 3.70—3.80. Spirit, comun per 10,000 litre fl. 20.50—21.— Spirit rafinat per 10,000 litre fl. 22.50—23.—

Têrgui de rimători în Steinbruch. În 16 Octomvrie n. s'a notat: unguresci bêtărâi grei 48.— cr. până 49.— cr. unguresci grei, tineri 50.— cr. până 50.1/2 cr., de mijloc 50.— cr. până 50.1/2 cr., ușori 50.— cr. până 51.— cr., marfă țêrnească, grea 48.— cr. până 49.1/2 cr., de mijloc 48.— cr. până 49.1/2 cr., ușoră 49.— cr. până 50.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 48.1/2 cr. până 49.1/2 cr., transito de mijloc 48.— cr. până 49.— cr., transito ușori 47.— cr. până 48.— cr., ingrășăți cu ghindă — cr. până — cr. per 4/10 cumpêrți la gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 16 Oct. 1888.

Sămînțe	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela până	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela până
Grâu				
Bănățeneș, non	74	—	75	—
Grâu dela Tisa	74	—	75	—
Grâu de Pesta	74	—	75	—
Grâu de Alba-regal	74	—	75	—
Grâu de Bácska	74	—	75	—
Unguresc de Nord	74	—	75	—

Sămînțe, vechi ori noue	Solul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela până
Sécără		70—72	5.50 5.70
Orz	Nutret	60—62	5.35 5.75
„	de vînars	62—64	6.25 7.25
„	de bere	64—66	7.75 8.90
Ovêș	—	39—41	5.05 5.45
Cucuruz (porumb)	bănăț.	75	6.20 6.25
„	de altsoiu	73	6.10 6.15
Hrîșcă	—	—	5 — 5.25
Grâu	de primă.	8 60	8 62
Cucuruz	de toam.	7 76	7 78
Ovêș	Jul. Aug.	5 58	5 60
„	Maiu-Jun.	5 03	5 05
„	de toam.	5 66	5 68
„	de primă.	—	—

Produse diverse	Solul	Cursul dela până
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	52.— 60.—
„	franceză	— —
„	italiană	— —
Oleu de rap.	roșie	56.— 68.—
Oleu de in	roșu	— —
Unș. de pore	dela Pesta	64.— 64.50
Slănină	dela țeară sântată	61.— 62.—
Sên	afumată	30.— 31.—
Prune	din Bosnia, în buți	— —
Lictar	din Sêrbia, în buți	15.— 15.50
Nuci	slavon, nou	— —
Gogoși	bănățeneș	— —
Miere	din Ungaria	— —
„	unguresci	— —
„	sêrbesci	— —
„	brută	29 — 30 —
Ceară	galbină străcurată	34 — 36 —
Spirit	de Rosenau	116. — 117. —
„	de spirit	17.50 18. —
„	Prodiute de spirit	21. — 21.50 —

Cursul pieții din Sibiul.

din 18 Octomvrie st. n. 1888.
Hârtie-monetă română Cump. 9.30 vând. 9.40
Lire turcesci „ 10.80 „ 10.90
Imperiali „ 9.50 „ 9.90
Ruble rusești „ 1.30 „ 1.31

Bursa de Budapesta

din 17 Octomvrie st. n. 1888.
Renta de aur ung. 6% 100.75
„ „ 4% 91.70
„ hârtie 5% 147.50
Împrumutul căilor ferate ung. 91.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 115.—
Amortisarea

recomandă:

de

IOAN CORNEA,

inginer diplomat.

Prețul unui exemplar 15 cr. v. a.

Mare alegere
Mansoane de blană, găteli de blană în toate culorile,
aportante pentru croitori, în cele mai bune calități
cunoscute, cu cele mai ieftine prețuri.

G. A. Gross,
Sibiu, Piața mare Nr. 17.

Să nu se treacă cu vederea!

Pentru sezonul de toamnă și de iarnă
recomand preanoratăului p. t. public

**depositul meu de mărfuri de
manufactură**

bogat sortat, cuprinzând toate articolele de modă,
alese de mine personal în Viena dela cele mai renu-
mite fabrici și deposite indigene și străine,
prelungă cele mai ieftine prețuri, pe care con-
curența nu le poate oferi.

Asigurând de o negustorie strict solidă, se roagă
de cât de numeroasă căutare

cu toată stima

G. A. Gross.

[616] 9—12

Deposit de fabrică

de: Covoare de sofa, de pat, de părete și de odăi.
Perdele de file, Jute, Marocco, persiane și
tunisiane.

în tot felul de materii de haine femeiești de toamnă
și de iarnă; mantie, jachete, mantie de ploie și de
eară, căpșute cu blană.

**Banca generală de asigurare
„TRANSILVANIA“**

ÎN SIBIU,

fundată în anul 1868

[529] 37

asigurează prelungă condițiile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe cazul morții și pentru termuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătită:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Suma asigurată pe viață
în a. 1869—1884 fl. 541,489.74	în a. 1869—1884 fl. 388,229.15
în a. 1885 „ 35,702.29	în a. 1885 „ 35,843.24
în a. 1886 „ 40,565.12	în a. 1886 „ 43,594.—
în a. 1887 „ 57,939.61	în a. 1887 „ 42,436.01
Suma fl. 675,696.76	Suma fl. 510,102.40

1,185.799 fl. 16 cr.

Conform bilanțului pentru 1887 fondurile de rezervă și garanție se urcă la
584.783 fl. 27 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslusiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cismădiei Nr. 6, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Institut tipografic în Sibiu.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Pipăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcăritul.** Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Fica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bătrani.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 21. **Prietenul meu Vântură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpărătarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Balada de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

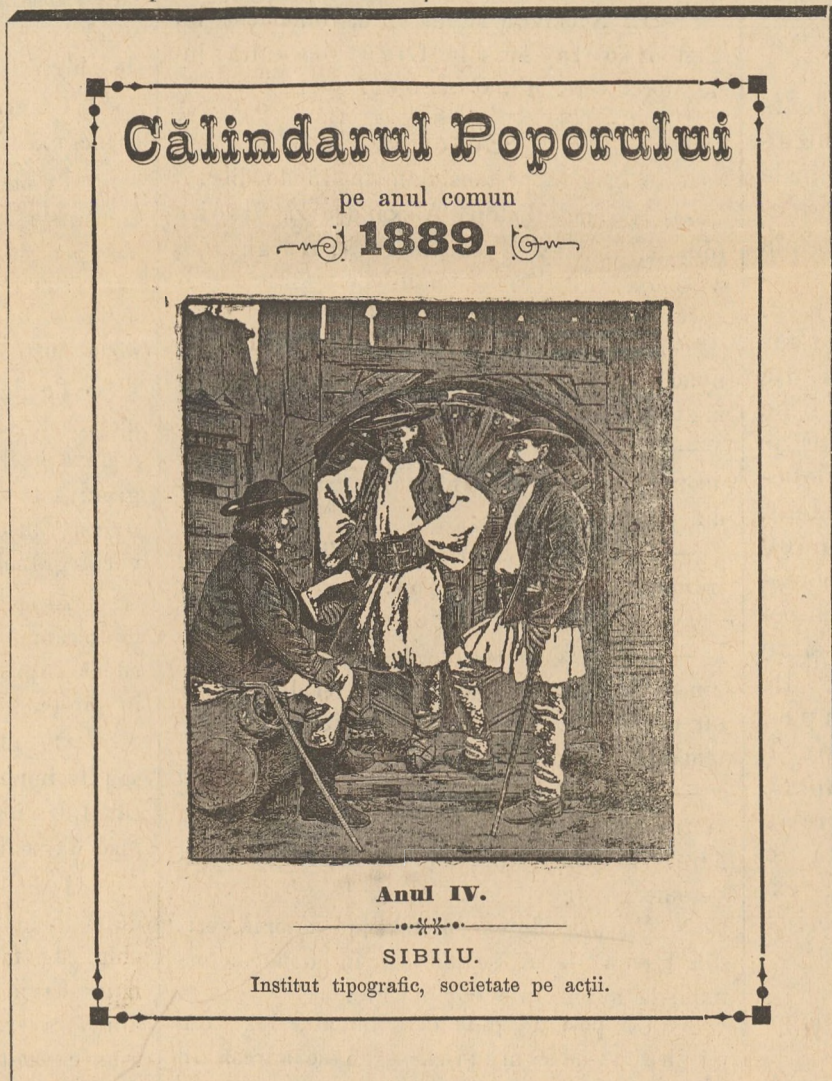
- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgârțitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nusciul-impărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. **Dina împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. **Baba Iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 38. **Dina mărăgărelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Nr. 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Nr. 45. **Roma învinsă.** Tragedie în V acte. De Alexandru Parodi. Traducere de I. L. Caragioli. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Numai 20 cr. exemplarul.

Numai 20 cr. exemplarul.

Cuprinsul: Căldărul astronomic și bisericesc. Cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1889. — Genealogia regenților europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile vechi și nouă. — Scala timbreilor. — Todorică, poveste. — Dacă vrea Dumnezeu, narațiune populară, de Nicu Gane. — Economic: Cultura inului. — Șoarecii de câmp. — Gardurile vii. — Poesii: „Ochiul lui Bogdan“, balada de Ciru Economu. — „Deosebite arme“, de Ioan Nenișescu. — „O, suflet!“, de Dăliu Zamfirescu. — „Freamet de codru“, de Mihail Eminescu. — „Scrisoare, de Veronică Micle. — Câteva credințe ale Românilor. — Doine populare. — Anecdote populare: Lupul și oierul, de Th. D. Speranță. — Grecii la temniță. — Și așa se potrive! — Liturgia unui mocan. — Mie-mi e urită gâlceava. — Bun răspuns! — Țiganul în tovărășie cu Românul. — Ei, nechează, las' că știu! — Vitejia Țiganului. — Țergurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România.

Vîndătorilor se dă un rabat de 20%.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barciannu,
odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.
Revidat și completat

de

Dr. D. P. Barciannu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

Partea II. germână-română, se află sub presă.

Tipărituri:

1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) . 50 cr.
4. Consemnări sumarice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
5. Protocoale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) . 50 cr.
6. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
7. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) 60 cr.
8. Filera de immanuare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
9. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
10. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
11. Testimoniu pentru scoalele populare una sută 80 cr.
12. Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale) 40 cr.

Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Articolul de lege XXI. din anul 1886.

DESPRE JURISDICTIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.

Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 38.506./VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru
introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.)

Prețul 12 cr. v. a.

Articolul de lege XXII.

din anul 1886:

Despre comune.

Cu explicațiuni și notițe de orientare.

Prețul 40 cr. v. a.